

redactie@uitvaartmedia.com

Twist verkwist

Wie voor de eerste keer te maken krijgt met de afwikkeling van een nalatenschap, beseft vooraf vaak niet wat hier allemaal bij komt kijken en wat voor onverwachte wendingen er kunnen plaatsvinden. Met name in de onderlinge persoonlijke verhoudingen wanneer er meerdere erfgenamen zijn die ook niet helemaal op dezelfde lijn liggen. Bij een overlijden waarbij geen sprake is van een testament is er vaak wel iemand die het voortouw neemt. Als er wel een testament is, is daarin opgenomen wie geacht wordt de uitvaart te regelen. De kosten van de uitvaart komen normaliter ten laste van de nalatenschap. Als de nalatenschap onvoldoende blijkt te zijn, zullen de erfgenamen vooraf moeten bepalen wie welk deel voor zijn of haar rekening neemt.

In Nederland is het zo geregeld dat indien niemand zich bekommert over de overledene, laat staan in de kosten van de begrafenis, dat dan de gemeente dit voor haar rekening neemt. De gemeente heeft daarbij wel de mogelijkheid om de kosten te verhalen op de bloed- of aanverwanten.

Maar hoe is het geregeld met de aansprakelijkheid als diegene die het voortouw heeft genomen en de afspraak heeft gemaakt met de uitvaartondernemer om de begrafenis te regelen? Moet diegene die daarmee als opdrachtgever functioneert dan ook alleen alle kosten betalen als de nalatenschap onvoldoende blijkt te zijn? Is de opdrachtgever aansprakelijk? Het antwoord op deze vragen is heel simpel: Ja, de opdrachtgever is aansprakelijk.

Dit is alleen te voorkomen door vooraf concrete en schriftelijke afspraken te maken over de betaling van de uitvaart. Hoewel

nabestaanden veel andere en meer verdrietige dingen aan hun hoofd kunnen hebben bij het overlijden van een geliefde is dit wel de manier om achteraf veel ellende te voorkomen. Onlangs kwam ik in de vakliteratuur het volgende voorbeeld tegen van hoe het goed mis kan gaan.

In het Friese land woonde een gezin dat bestond uit vader en moeder met twee dochters. Vader was al eerder overleden en nu was moeder overleden. De twee zussen waren verantwoordelijk voor het regelen van de uitvaart. De oudste zus gaf aan dat zij in de week van het overlijden eigenlijk geen tijd had om te komen en om de zaken te regelen. De jongste zus gaf hierbij aan dat zij contact zou opnemen met de uitvaartondernemer. Zij spraken mondeling af dat ze beiden de kosten voor hun rekening zouden nemen. Concrete bedragen werden echter niet genoemd. De oudste zus kwam nog wel op de condoleanceavond met een witte roos.

Toen de rekening van de uitvaartondernemer kwam, kon de oudste zus zich helemaal niets meer herinneren over een bepaalde toezegging. En toen was de twist-appel geworpen.

De zaak kwam uiteindelijk voor de rechter waarbij zelfs de man en dochter van de zus die de opdracht had gegeven, kwamen getuigen. In de loop van het proces werd duidelijk dat de oudste zus vond dat ze alleen had gezegd dat de jongste zus het maar moest regelen. Zij vond dat dat nog niet betekende dat de opdracht voor haar rekening kwam. De rechter gaf de oudste zus gelijk. Afgezien van de kosten die de jongste zus al had betaald voor de uitvaart kwamen daar nu de kosten voor de advocaat en de rechtszaak bij.

De les uit bovenstaande is: hoe vervelend het ook bij treurige momenten kan zijn, leg afspraken die onderling worden gemaakt schriftelijk vast. U bespaart uzelf niet alleen veel geld maar ook in uw familie een heboel ellende. ■

Pieter Koster is belastingadviseur bij Profinis Accountants & Adviseurs te Urk

.....
***‘Maak vooraf
 schriftelijke afspraken
 over de betaling van
 de uitvaart’***
